

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 005906 23 Кж 2
Бања Лука, 27.07.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрша, као председнице вијећа, Обрена Бужанина и Тање Бундало, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог С.С. због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби бранилаца осумњиченог, адвоката Нине Кисић и Горана Драговића из Сарајева, изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 005906 23 Кв 3 од 10.07.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.07.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба бранилаца осумњиченог С.С., изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 005906 23 Кв 3 од 10.07.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 005906 23 Кв 3 од 10.07.2023. године, на основу одредбе члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњиченог С.С., против којег Окружно јавно тужилаштво у Источном Сарајеву спроводи истрагу због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске, („Службени гласник Републике Српске број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС). Побијаним рјешењем притвор је осумњиченом продужен за још 2 (два) мјесеца, тако да по том рјешењу може трајати најдуже до 13.09.2023. године до 23,15 часова.

Притвор је осумњиченом продужен из посебног притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбу су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог, адвокати Нина Кисић и Горан Драговић из Сарајева.

Браниоци осумњиченог су жалбу изјавили због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, оспоравајући постојање општег услова за одређивање притвора, те због битне повреде одредаба

кривичног поступка из члана 312. став 2. ЗКП РС, у вези са посебним притворским разлогом из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Оспоравајући постојање основане сумње да је осумњичени учинио кривично дјело које му се ставља на терет, жалба доводи у питање правилност образложења побијаног рјешења, сматрајући да исто не садржи оцјену и анализу доказа достављених уз приједлог тужилаштва за продужење притвора, у чему види горе истакнуту битну повреду одредаба кривичног поступка. У погледу притворског основа из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, жалбом се указује да су разлози који се наводе у побијаном рјешењу апстрактни и да као такви не могу представљати подлогу за закључак да постоји опасност од довршења, односно понављања кривичног дјела. Предлажу да се побијано рјешење преиначи на начин да се одбије приједлог за продужење притвора, или укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани жалбени наводи бранилаца осумњиченог којима се, у правцу оспоравања постојања основане сумње као општег законског услова за продужење притвора, тврди да закључак суда у том смислу није адекватно образложен. Супротно наводима одбране, по оцјени овог суда, образложење побијаног рјешења исправно указује и упућује на исказе оштећеног Д.Р. и свједока Н.С., А.Р., Н.М., Д.К., Н.К., В.Д., М.С. и Н.Г., доводећи их у везу са материјалним доказима и судско-медицинским вјештачењем тјелесних повреда. Анализирани појединачно и у њиховој међусобној вези, наведени докази упућују на закључак о постојању основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се против њега води истрага. Искази наведених свједока се побијаним рјешењем стављају у контекст закључака из налаза вјештака др Хамзе Жује, чиме се искази тиме додатно потврђују и оснажују. По оцјени овог суда, постојећа доказна грађа је довољна за заснивање закључка о постојању општег услова за одређивање, односно продужење притвора, при чему се побијаним рјешењем правилно констатује да основана сумња, утврђена приликом одређивања притвора, у неизмијењеној форми егзистира и у времену релевантном за одлучивање о продужењу притвора, односно да се околности на којима се заснива тај степен сумње у међувремену нису промијениле.

И за успостављени притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу ваљано и аргументовано образложење. Наиме, противно жалбеним приговорима, закључак побијаног рјешења о постојању итерацијске опасности се заснива на конкретним разлозима који се односе претходне сукобе између осумњиченог и оштећеног, те пријетњама упућеним оштећеном недуго након извршеног кривичног дјела, а у присуству полицијског службеника, што указује да су сукоби и међусобне тензије из претходног периода и даље присутни у несмањеном интензитету и у моменту одлучивања о продужењу притвора. Све наведене околности, посматране појединачно и у међусобној вези, упућују на закључак да и даље постоји бојазан да ће осумњичени довршити покушано кривично дјело или поново учинити исто или слично кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна. Начин и околности под којима је учињено предметно кривично дјело, дају основа за вјеровање да би осумњичени, уколико се нађе на слободи, у постојећим околностима довршио или поново учинио исто или друго кривично

дјело са елементима насиља. Како се ради о кривичном дјелу чије довршење или поновно извршење подразумијева стварање конкретне опасности за живот оштећеног, односно лишење његовог живота, аргументи одбране изнесени у супротном правцу се показују неоснованим. Наиме, смисао наведеног притворског основа је управо отклањање такве опасности, чије би наступање онемогућило успјешно вођење предметног кривичног поступка.

У погледу услова из члана 200. став 3. ЗКП РС, побијано рјешење, по оцјени овог суда, правилно цијени нарочито важним разлоге за продужење притвора који се односе на потребу окончања ДНК вјештачења, које из оправданих разлога није завршено у досадашњем току истраге. Противно аргументима одбране, наведене разлоге (уз испуњеност објективног услова који се манифестује у висини запријеђене казне), Врховни суд цијени у сваком конкретном случају, с обзиром на тежину кривичног дјела, обим доказног материјала, динамику истраге, објективну могућност прибављања доказа и извођења вјештачења, при том имајући у виду потребу хитног поступања у притворским предметима, те потребу заштите основних људских права лица која се налазе у притвору. По оцјени овог суда, одлуком да се притвор према осумњиченом продужи за још два мјесеца, побијаним рјешењем је успостављена правилна равнотежа између оправданих интереса истраге, с једне стране, и процесних права осумњиченог у конкретном кривичном поступку, с друге стране.

Према томе, како образложење побијаног рјешења задовољава стандарде установљене у пракси Европског суда за људска права и Уставног суда Босне и Херцеговине који ту праксу слиједи, то се показују као неосновани приговори бранилаца осумњиченог којима се оспоравају општи и посебни разлози за притвор.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић